

Bruxelles, den 24.10.2017
COM(2017) 619 final

2017/0269 (NLE)

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

**om fastsættelse for produktionsåret 1999/00 af produktionsafgifterne og koefficienten
for beregning af tillægsafgiften for sukker og om fastsættelse for produktionsåret
2000/01 af produktionsafgifterne for sukker**

{SWD(2017) 348 final}

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• Forslagets begrundelse og formål

Den 9. februar 2017 afsagde Domstolen dom i sag C-585/15, Raffinerie Tirlemontoise SA mod État belge, hvori den erklærede Kommissionens forordning (EF) nr. 2267/2000 af 12. oktober 2000 om fastsættelse for produktionsåret 1999/00 af produktionsafgifterne og koefficienten for beregning af tillægsafgiften for sukker og Kommissionens forordning (EF) nr. 1993/2001 af 11. oktober 2001 om fastsættelse for produktionsåret 2000/01 af produktionsafgifterne for sukker for ugyldige.

Sukkerafgifterne for de pågældende produktionsår blev oprindeligt fastsat af Kommissionen i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 2038/1999 af 13. september 1999 om den fælles markedsordning for sukker. Denne forordning fastlagde et system med selvfinansiering i sukkersektoren med fleksible produktionsafgifter.

I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 2038/1999 byggede den fælles markedsordning for sukker på princippet om producenterens fulde finansielle ansvar for de tab, der hvert produktionsår opstår som følge af afsætningen af Fællesskabets overskudsproduktion under kvoteordningen i forhold til det interne forbrug i Fællesskabet, og på en ordning med pris- og afsætningsgarantier, der er differentieret efter de produktionskvoter, som er tildelt de enkelte virksomheder.

Princippet om det finansielle medansvar var sikret ved, at producenterne blev opkrævet en basisproduktionsafgift, der opkrævedes af den samlede produktion af A- og B-sukker, men begrænset til 2 % af interventionsprisen for hvidt sukker, og en B-afgift, der blev opkrævet af produktionen af B-sukker, men som højst kunne udgøre 37,5 % af nævnte pris. Når sådanne afgifter ikke gjorde det muligt at nå det opstillede mål med selvfinansiering af sektoren hvert produktionsår, var der i forordning (EF) nr. 2038/1999 fastsat en tillægsafgift, der skulle betales til producenterne. Artikel 33 i forordning (EF) nr. 2038/1999 fastsatte de elementer, der skal tages i betragtning ved beregning af afgifterne.

I sin ovennævnte dom satte Domstolen ikke spørgsmålstegn ved produktionsafgiftsordningen og princippet om, at sukkerproducenterne måtte bære det fulde finansielle ansvar for tab i hvert produktionsår ved afhændelse af den del af produktionen inden for rammerne af kvoten, der er i overskud for Unionens interne forbrug, og fik derfor pålagt en afgift på deres kvoteproduktion, som skal fastsættes af Kommissionen med henblik på at dække tabene i produktionsårene 1999/00 og 2000/01.

Domstolen fastslog, at Kommissionen har begået fejl i beregningen af de årlige afgifter, som er fastsat for den pågældende periode i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 2038/1999. Domstolen anførte, at den metode, som Kommissionen havde anvendt i forordning (EF) nr. 2267/2000 og (EF) nr. 1993/2001 til at fastsætte afgifterne, var forkert, fordi den førte til, at overslaget over de omkostninger, der skal dækkes, var for højt og dermed til, at sukkerproducenterne blev opkrævet for store beløb.

Dommen har efterladt et retligt tomrum, hvad angår afgiftsbeløbenes størrelse for produktionsårene 1999/00 og 2000/01. For at efterkomme dommen bør afgiftsbeløbene for disse produktionsår erstattes af nye, som er beregnet efter den metode, som Domstolen har bekræftet, med tilbagevirkende kraft.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET

• Retsgrundlag

I henhold til artikel 266 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) har "den institution, fra hvilken en annulleret retsakt hidrører ... pligt til at gennemføre de til dommens opfyldelse nødvendige foranstaltninger". Som følge af annulleringen af forordning (EF) nr. 2267/2000 og (EF) nr. 1993/2001 skal der derfor fastsættes nye afgifter for den pågældende periode.

De lovgivningsmæssige rammer for den fælles markedsordning for sukker har ændret sig siden 1999: Rådets forordning (EF) nr. 2038/1999 blev ophævet og erstattet ved Rådets forordning (EF) nr. 1260/2001, som blev ophævet og erstattet ved Rådets forordning (EF) nr. 318/2006, og yderligere ophævet og erstattet ved Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007. Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 blev ophævet og erstattet ved forordning (EU) nr. 1308/2013. Rådets forordning (EF) nr. 2038/1999 kan således ikke længere tjene som retsgrundlag for at berigtige disse afgifter. Kommissionen er derfor ikke bemyndiget til at vedtage den berigtigelsesretsakt, der er nødvendig for at gennemføre dommen.

I artikel 43, stk. 3, i TEUF er det fastsat, at Rådet på forslag af Kommissionen vedtager foranstaltninger vedrørende fastsættelse af afgifter. I lyset af arten af den foreslåede forordning synes artikel 43, stk. 3, i TEUF at være det relevante retsgrundlag for at fastsætte justerede sukkerafgifter for de pågældende produktionsår.

Domstolen præciserede i ovennævnte dom alle de elementer, der skal tages i betragtning ved beregningen af det "gennemsnitlige tab", jf. artikel 33 i Rådets forordning (EF) nr. 2038/1999, og som skal anvendes til at anslå det "samlede tab", der skal dækkes ved hjælp af produktionsafgifter. Det anføres navnlig, at det "gennemsnitlige tab" skal beregnes ved at dividere de faktiske samlede restitutioner, som er betalt, med de samlede eksporterede mængder af kvotesukker, uanset om de blev eksporteret med restitution eller ej. Anvendelsen af den nye metode, som Domstolen angiver, fører til en betydelig reduktion af det "gennemsnitlige tab" og det "samlede tab", der skal dækkes af afgifter for den pågældende periode.

Den foreslåede forordning vil derfor indføre produktionsafgifter for sukker for produktionsårene 1999/00 og 2000/01, som er genberegnet på grundlag af den metode Domstolen har præciseret. Det vil gøre det muligt for medlemsstaterne at beregne det beløb, der skal tilbagebetales til sukkerproducenterne for de afgifter, der er blevet opkrævet for meget i samme periode. Medlemsstaterne bør gennemføre den tilbagebetaling til sukkerproducenterne, der følger af anvendelsen af de reviderede afgifter i overensstemmelse med gældende national ret, herunder nationale regler om forældelsesfrister. De bør sikre, at de økonomiske operatører, som med rette og rettidigt har anmodet om tilbagebetaling, opnår tilbagebetalingen.

Endvidere vil justeringen af produktionsafgifterne for produktionsårene 1999/00 og 2000/01 indvirke på det beløb, som sukkerproducenterne skulle betale til sukkerroeværkerne som følge af forskellen mellem den maksimale A- eller B-afgift og de afgifter, der var opkrævet for de pågældende produktionsår.

I henhold til den fælles markedsordning for sukker, som var i kraft indtil 2006, blev afgifterne betalt af sukkerproducenterne, men de fik dækket 60 % af disse omkostninger fra

sukkerroeværerne ved at betale en lavere pris for sukkerroer. Når afgiftsbeløbene var fastsat under maksimumsgrænsen for A- eller B-afgifter (dvs. 2 % og 37,5 % af interventionsprisen for hvidt sukker), var det i artikel 36, stk. 2, i forordning (EF) 2038/1999 fastsat, at sukkerproducenterne skal betale sukkerroesælgerne 60 % af forskellen mellem det maksimale berørte afgiftsbeløb og basisafgiftsbeløbet eller B-afgiftsbeløbet, der faktisk var opkrævet.

Nærværende berigtigelsesretsakt fastsætter derfor de justerede beløb, som sukkerproducenterne skal betale sukkerroesælgerne tilbage. Kun forskellen mellem de gamle og de nye supplerende beløb skal betales tilbage til sukkerroesælgerne.

Tilbagebetaling af sukkerafgifter udgør en berigtigelse af de sukkerafgifter, der oprindeligt blev betalt via EU's egne indtægter. Medlemsstaterne skal fastsætte de nye fordringer vedrørende sukkerafgifter på grundlag af de nye afgifter senest den 30. september 2018.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

Kommissionen har forelagt medlemsstaterne et arbejdsdokument vedrørende fastsættelsen af de justerede sukkerafgifter og opfølgningen af Domstolens dom af 9. februar 2017. Dette arbejdsdokument blev forelagt for og drøftet i Komitéen for den Fælles Markedsordning for Landbrugsprodukter den 28. september 2017.

En række medlemsstater opfordrede Kommissionen til at udarbejde en retsakt til korrektion af afgifterne, som bør omfatte tilbagebetaling fra EU-budgettet af renter af betalinger, som er foretaget af eller som skal foretages af de sukkerproducenter, der betalte for høje afgifter i de relevante år, af de berørte medlemsstater. Nogle delegationer foreslog også, at renterne beregnes efter en ensartet sats på europæisk plan.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Justeringen af sukkerproduktionsafgifterne for produktionsårene 1999/00 og 2000/01 vil resultere i en negativ korrektion på 116 318 466 EUR, der skal opføres på EU-budgettet som egne ressourcer. Ud over nævnte beløb har medlemsstaterne krav på, at Kommissionen tilbagebetaler de faktisk afholdte renter, jf. deres nationale lovgivning, ved tilbagebetalingen af de for meget betalte afgifter, som er opkrævet for de relevante år. Sidstnævnte udgifter vil blive særskilt opført på EU-budgettet for de berørte medlemsstater ved forelæggelse af de dertil knyttede betalingsbeviser.

5. ANDRE FORHOLD

Kommissionen udsteder parallelt med nærværende forslag til Rådets forordning et arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene for at præcisere visse elementer vedrørende tilbagebetaling af hovedstol og renter, tilbagebetaling til sukkerroesælgerne, regnskabsprocedure og overvågning af tilbagebetalingsprocessen.

Forslag til

RÅDETS FORORDNING**om fastsættelse for produktionsåret 1999/00 af produktionsafgifterne og koefficienten for beregning af tillægsafgiften for sukker og om fastsættelse for produktionsåret 2000/01 af produktionsafgifterne for sukker**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 43, stk. 3,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen og ud fra følgende betragtninger:

- (1) Artikel 33, stk. 8, og artikel 34, stk. 5, i Rådets forordning (EF) nr. 2038/1999¹ gav Kommissionen beføjelse til at vedtage detaljerede regler om basisproduktionsafgifterne og koefficienten for beregningen af en tillægsafgift, der skal opkræves hos kvoteindehavere, der udøver virksomhed inden for rammerne af den fælles markedsordning for sukker.
- (2) I Kommissionens forordning (EF) nr. 2267/2000² og (EF) nr. 1993/2001³ fastsattes produktionsafgifterne og koefficienten for beregning af tillægsafgiften for sukker.
- (3) I forbindelse med reformen af den fælles markedsordning for sukker har Rådets forordning (EF) nr. 1260/2001⁴ ophævet og erstattet forordning (EF) nr. 2038/1999. Rådets forordning (EF) nr. 318/2006⁵ ophævede og erstattede forordning (EF) nr. 1260/2001. Forordning (EF) nr. 318/2006, som efterfølgende blev ophævet og indarbejdet i Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007⁶, erstattede den variable ordning med selvfinansiering gennem sukkersektorens produktionsafgifter og ordningen med produktionskvoter med en ny produktionsafgift, hvis formål er at bidrage til finansieringen af udgifter i sukkersektoren under den fælles markedsordning for sukker. Denne midlertidige produktionsafgift fandt anvendelse indtil den 30.

¹ Rådets forordning (EF) nr. 2038/1999 af 13. september 1999 om den fælles markedsordning for sukker (EUT L 252 af 25.9.1999, s. 1).

² Kommissionens forordning (EF) nr. 2267/2000 af 12. oktober 2000 om fastsættelse for produktionsåret 1999/2000 af produktionsafgifterne og koefficienten for beregning af tillægsafgiften for sukker (EUT L 259 af 13.10.2000, s. 29).

³ Kommissionens forordning (EF) nr. 1993/2001 af 11. oktober 2001 om fastsættelse for produktionsåret 2000/01 af produktionsafgifterne for sukker (EUT L 271 af 12.10.2001, s. 15).

⁴ Rådets forordning (EF) nr. 1260/2001 af 19. juni 2001 om den fælles markedsordning for sukker (EUT L 178 af 30.6.2001, s. 1).

⁵ Rådets forordning (EF) nr. 318/2006 af 20. februar 2006 om den fælles markedsordning for sukker (EUT L 58 af 28.2.2006, s. 1).

⁶ Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22. oktober 2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen) (EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1).

september 2017 i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013⁷, som har ophævet og erstattet forordning (EF) nr. 1234/2007.

- (4) Ved dom af 9. februar 2017⁸ erklærede Domstolen forordning (EF) nr. 2267/2000 og (EF) nr. 1993/2001 for ugyldige. I sin dom fastslog Domstolen, at artikel 33, stk. 1, i forordning nr. 2038/1999 skal fortolkes således, at det med henblik på beregning af det gennemsnitlige tab er nødvendigt at dele beløbet for de samlede faktiske udgifter, der er forbundet med eksportrestitutioner for de produkter, som henhører under denne bestemmelse, med de samlede mængder af disse eksporterede produkter, uanset om der reelt er betalt restitution for disse produkter eller ej.
- (5) Herudover fastslog Domstolen også, at artikel 33, stk. 2, i forordning nr. 2038/1999 skal fortolkes således, at der ved den samlede beregning af produktionsafgifterne skal tages hensyn til det gennemsnitlige tab, som beregnes ved at dele beløbet for de samlede faktiske udgifter, der er forbundet med eksportrestitutioner for de produkter, som henhører under denne bestemmelse, med de samlede mængder af disse eksporterede produkter, uanset om der reelt er betalt restitution for disse produkter eller ej.
- (6) For at efterkomme Domstolens dom bør produktionsafgifterne og tillægsafgifterne følges fastsættes på det relevante niveau.
- (7) Det anføres navnlig, at det "gennemsnitlige tab" skal beregnes ved at dividere de faktiske samlede restitutioner, som er betalt, med de samlede eksporterede mængder for produkter, som var berettiget til restitutioner, uanset om de blev eksporteret med restitution eller ej. Anvendelsen af den metode, som Domstolen angiver, fører til en betydelig reduktion af det "gennemsnitlige tab" og det "samlede tab", der skal dækkes af afgifter for den pågældende periode.
- (8) Justeringen af produktionsafgifterne for produktionsårene 1999/00 og 2000/01 vil indvirke på det beløb, som sukkerproducenterne skulle betale til sukkerroevlerne som følge af forskellen mellem den maksimale A- eller B-afgift og de afgifter, der var opkrævet for de pågældende produktionsår.
- (9) I henhold til bestemmelserne om den fælles markedsordning for sukker, som var i kraft indtil 2006, blev afgifterne betalt af sukkerproducenterne, men de fik dækket 60 % af disse omkostninger fra sukkerroevlerne ved at betale en lavere pris for sukkerroer. I artikel 36, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2038/1999 var det fastsat, at når afgiftsbeløbene var fastsat under maksimumsgrænsen for A- eller B-afgifter (dvs. 2 % og 37,5 % af interventionsprisen for hvidt sukker), skulle sukkerproducenterne betale sukkerroesælgerne 60 % af forskellen mellem det maksimale berørte afgiftsbeløb og basisafgiftsbeløbet eller B-afgiftsbeløbet, der faktisk var opkrævet.
- (10) De justerede beløb, som sukkerproducenterne skal betale sukkerroesælgerne tilbage, bør derfor fastsættes Kun forskellen mellem de gamle og de nye supplerende beløb skal betales tilbage til sukkerroesælgerne.
- (11) For produktionsåret 1999/00 beløber det samlede tab, der ikke dækkes af udgifterne, og som er genberegnet i overensstemmelse med den metode, som Domstolen angiver, sig til 66 941 664 EUR. Den i artikel 34, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2038/1999

⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007 (EUTJ L 347 af 20.12.2013, s. 671).

⁸ Sag C-585/15, Raffinerie Tirlemontoise, ECLI:EU:C:2017:105.

omhandlede koefficient bør derfor fastsættes i overensstemmelse hermed og bør anvendes for det pågældende produktionsår med tilbagevirkende kraft.

- (12) For produktionsåret 2000/01 beløber det samlede tab, der ikke dækkes af udgifterne, og som er beregnet i overensstemmelse med den metode, som Domstolen angiver, sig til 49 376 802 EUR.
- (13) Af hensyn til retssikkerheden og for at sikre en ensartet behandling af de økonomiske operatører i de forskellige medlemsstater er det nødvendigt at fastsætte en dato for, hvornår de ved nærværende forordning fastsatte afgifter bør fastlægges, jf. artikel 2, stk. 2, i Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 609/2014⁹.
- (14) De økonomiske operatører blev opkrævet for høje afgifter for produktionsårene 1999/00 og 2000/01. Medlemsstaterne bør gennemføre den tilbagebetaling til de økonomiske operatører, der følger af anvendelsen af de reviderede afgifter i overensstemmelse med gældende national ret, herunder nationale regler om forældelsesfrister. De bør sikre, at de økonomiske operatører, som med rette og rettidigt har anmodet om tilbagebetaling, opnår tilbagebetalingen.
- (15) Beregningen af de produktionsafgifter og tillægsafgifter, der er fastlagt ved denne forordning, bør anvendes fra datoen for ikrafttrædelsen af forordning (EF) nr. 2267/2000 og (EF) nr. 1993/2001 —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

1. De produktionsafgifter, der anvendes i sukkersektoren for produktionsårene 1999/00 og 2000/01, er fastsat i punkt 1 i bilaget.
2. Den koefficient, der er nødvendig for beregning af tillægsafgiften for produktionsåret 1999/00, er fastsat i punkt 2 i bilaget.
3. Det beløb, som sukkerproducenterne skal betale til sukkerroesælgerne for så vidt angår A- eller B-afgifter for produktionsåret 2000/01, er fastsat i punkt 3 i bilaget.

Artikel 2

Datoen for fastlæggelse, jf. artikel 2, stk. 2, andet og tredje afsnit, i forordning (EU, Euratom) nr. 609/2014, af de afgifter, der er fastsat ved nærværende forordning, er senest den 30. september 2018.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

Artikel 1 finder dog anvendelse fra:

- den 13. oktober 2000 for produktionsåret 1999/00
- den 12. oktober 2001 for produktionsåret 2000/01.

⁹ Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 609/2014 af 26. maj 2014 om metoderne og proceduren for overdragelse af de traditionelle egne indtægter og egne indtægter fra moms og BNI og om foranstaltningerne for at opfylde likviditetskrav (EUT L 168 af 7.6.2014, s. 39).

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.
Udfærdiget i Bruxelles, den .

På Rådets vegne
Formand

FINANSIERINGSOVERSIGT

FINANSIERINGSOVERSIGT		FS/17/4938476		
		6.2.2017.1		
		DATO: 6.9.2017		
1.	BUDGETPOST: Se budgetoverslag nedenfor. Kapitel 1 1 - Artikel 1 1 0 (Produktionsafgifter vedrørende produktionsåret 2005/06 og tidligere år): 05 07 02 Bilæggelse af tvister	BEVILLINGER: B2017; BF 2018 p.m. p.m. 29 mio. EUR 22,3 mio. EUR		
2.	FORANSTALTNINGENS BETEGNELSE: RÅDETS FORORDNING om fastsættelse for produktionsåret 1999/00 af produktionsafgifterne og koefficienten for beregning af tillægsafgiften for sukker og om fastsættelse for produktionsåret 2000/01 af produktionsafgifterne for sukker			
3.	RETSGRUNDLAG: Artikel 43, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde			
4.	FORANSTALTNINGENS FORMÅL: Formålet med nærværende forordning er at fastsætte med tilbagevirkende kraft de produktionsafgifter for sukker for produktionsårene 1999/00 og 2000/01, som er genberegnet på grundlag af den metode, som er præciseret af Domstolen.			
5.	FINANSIELLE VIRKNINGER	12- MÅNEDERS PERIODE (mio. EUR)	REGNSKABSÅR R 2018 (mio. EUR)	REGNSKABSÅR 2019 (mio. EUR)
5.0	UDGIFTER, SOM AFHOLDES - OVER EU-BUDGETTET (RESTITUTIONER/INTERVENTIONER) - OVER NATIONALE BUDGETTER - AF ANDRE	102,2	102,2	ikke relevant
5.1	INDTÆGTER - EU's EGNE INDTÆGTER (AFGIFTER/TOLD) – Se bemærkninger - NATIONALE KILDER	-93,1	-93,1	ikke relevant
5.2	BEREGNINGSMÅDE: Se bemærkninger			
6.0	ER FINANSIERING MULIG OVER DE BEVILLINGER, DER PÅ DET LØBENDE BUDGET ER OPFØRT UNDER DET RELEVANTE KAPITEL?			ikke relevant
6.1	ER FINANSIERING MULIG VED OVERFØRSEL MELLEM KAPITLER PÅ LØBENDE BUDGET?			Nej
6.2	ER ET TILLÆGSBUDGET NØDVENDIGT?			Nej
6.3	BEVILLINGER TIL OPFØRELSE PÅ KOMMENDE BUDGETTER?			Se bemærkning
BEMÆRKNINGER: Den 9. februar 2017 afsagde Domstolen dom i sag C-585/15, Raffinerie Tirlemontoise SA mod État belge, hvori den erklærede Kommissionens forordning (EF) nr. 2267/2000 om fastsættelse for produktionsåret 1999/2000 af produktionsafgifterne og koefficienten for beregning af tillægsafgiften for sukker og Kommissionens forordning				

(EF) nr. 1993/2001 af 11. oktober 2001 om fastsættelse for produktionsåret 2000/2001 af produktionsafgifterne for sukker for ugyldige.

Denne dom fulgte den argumentation, som Domstolen fulgte i dom af 27. september 2012 (Jülich II-dommen)¹, hvori den korrekte metode, der skulle have været anvendt til at beregne sukkerafgifterne, blev præciseret. Som følge heraf har producenterne krav på tilbagebetaling af for meget indbetalte beløb, som er opkrævet med urette for ugyldige produktionsafgifter, der var betalt i de berørte produktionsår. Sådanne overskydende afgifter er tilfaldet Unionens budget efter fradrag af de opkrævningsomkostninger, som er opført på de nationale budgetter i henhold til artikel 2, stk. 3, i Rådets afgørelse 2014/335/EU, EURATOM om ordningen for De Europæiske Fællesskabers egne indtægter.

Nærværende berigtigelsesretsakt har til formål at fastsætte de produktionsafgifter for sukker for produktionsårene 1999/00 og 2000/01, som er genberegnet efter den metode, som Domstolen har præciseret i ovennævnte sag Jülich II. Ifølge dommen og i henhold til princippet om ugrundet berigtigelse skal tilbagebetalingen til de økonomiske operatører af forskellen mellem de gamle og de genregnede afgifter i overensstemmelse med nationale regler omfatte afholdte udligningsrenter.

Det samlede beløb, som skal tilbagebetales til medlemsstaterne, er:

Egne indtægter – hovedstol

66,9 mio. EUR for produktionsår 1999/00 og 49,4 mio. EUR for produktionsår 2000/01; i alt 116,3 mio. EUR * 80 % = **93,1 mio. EUR** i afgifter efter opkrævningsomkostninger.

Udligningsrenter

Udligningsrenterne indgår ikke i beløbene under egne indtægter. Da rentesatserne vil blive fastsat i overensstemmelse med national lovgivning, kan det endelige beløb derfor ikke bestemmes på nuværende tidspunkt. På basis af de oplysninger om de nationale rentesatser, der tilgængelige fra sagen Jülich, og på grundlag af gennemsnitlige renteomkostninger på 5 % årligt forhøjes den skyldige hovedstol for 1999/00 med 90 % renter (18*5 %) og den skyldige hovedstol for 2000/01 forhøjes med 85 % (17*5 %).

Dermed beløber de samlede anslåede renteomkostninger sig til $(66,9*90\%) + (49,4*85\%) = \mathbf{102,2\ mio. EUR}$.

Beløbet af udligningsrenter betales under budgetpost 05 07 02 – Bilæggelse af tvister. Det forventes, at udbetalingerne finder sted i regnskabsåret 2018.

¹ Forenede sager C-113/10, C- 147/10 og C- 234/10, Zuckerfabrik Jülich m.fl., ECLI:EU:C:2012:591.